

### Den fg. formand (Stavad):

Afstemningen om det fremsatte dagsordensforslag vil som nævnt finde sted i morgen, torsdag den 23. maj 1991.

Den næste sag på dagsordenen var:

#### 11) Første behandling af lovforslag nr. L 207:

*Forslag til lov om ændring af lov om afgift af øl og lov om afgift af vin og frugtvin m.m. (Afgifts-nedsættelser).*

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).  
(Fremsat 17/5 91).

Lovforslaget sættes til forhandling.

#### *Forhandling*

#### Ove Fich (S):

Debatten her i dag er ikke en debat for eller imod afgiftslettelse på varer, som forårsager stor grænsehandel. Alle partier er givetvis indstillet på at lette sådanne afgifter.

Socialdemokratiet foreslog allerede i sit program »Gang i 90'erne«, at afgifterne på øl og vin skulle nedsættes med henholdsvis 1 kr. pr. flaske og 5,40 kr. pr. liter. Det skulle lægge en kraftig dæmper på grænsehandelen; helst skulle det i virkeligheden næsten standse den. Samtidig skulle en sådan afgifts-nedsættelse bane vej for varige aftaler med EF om specielle danske regler på områderne spiritus, tobak og fyrringsolie.

Vi gav altså ved den lejlighed regeringen et tilbud; vi har siden hen gentaget det ved nogle lejligheder, men regeringen har ikke villet tage imod dette tilbud. Det er uforståeligt for os.

Regeringen har ikke villet lave en aftale med os og på baggrund af den aftale lave en aftale med EF om de fremtidige afgiftssystemer i Danmark. I stedet for har regeringen fulgt sin egen vej, som den håber at få igennem med skiftende flertal. Jeg vil gerne sige, at vi leger ikke med i disse skiftende flertal.

Nu har regeringen foreslået afgifts-nedsættelse på øl, vin og hedvin med kun ca. ¼ af det af Socialdemokratiet foreslåede. Det skyldes primært, at regeringen klatter pengene væk til afgiftslettelse på varer, hvor grænsehandelen er meget, meget mindre, og uden at få en aftale med EF. Det var jeg inde på i den debat, vi havde her i salen i fredags.

Formålet for regeringen er givetvis ved denne fremfærd at holde sammen på sit meget spinkle finanslovsforslag. Vi har naturligvis en hel del sympati for regeringens forslag om lave- re afgifter på øl, vin og hedvin, men vi må sige:

1. Afgiftslettelseerne er for små til at stoppe grænsehandelen.

2. Der må laves en samlet plan af et bredt flertal i Folketinget, som vi kan gennemføre systematisk.

3. Regeringen må i EF til gengæld skaffe sig varige indrømmelser på områderne spiritus og tobak.

4. Eventuelle afgiftslettelse må være finansieret – staten tåler ikke et endnu større underskud.

Det er ganske store penge, det drejer sig om her. De forslag, vi har behandlet de sidste dage, drejer sig alt i alt om 1,7 mia. kr. Må jeg til sammenligning nævne, at de meget langstrakte dagpengeforhandlinger handlede om 1,6 mia. kr. Derfor undrer det os lidt, hvis rygterne i pressen er korrekte, at der i dag skulle være indgået et forlig mellem et antal partier her i Folketinget om over hals og hoved at bruge 1,7 mia. kr. til dette formål, for problemerne er ikke løst dermed. Vi har fortsat ikke for alvor fået skudt grænsehandelen i stykker, og vi har ikke løst de mere langsigtede problemer om spiritus og tobak.

Vi vil naturligvis som altid deltage i udvalgsarbejdet. Vi håber på, det bliver seriøst, for vi mener, at der endnu er mange problemer, der skal løses.

(Kort bemærkning).

#### Charlotte Antonsen (V):

Det er jo interessant, hr. Ove Fich, at regeringen nu pludselig klatter pengene væk på noget så ejendommeligt i grænsehandelen som ølafgifter. Det er ikke længere siden end i fredags, at hr. Ove Fich var ordfører for Socialdemokratiet i spørgsmålet om parfumeafgifter. Da tordnede hr. Ove Fich, kan man vist rolig sige, om, at det netop var øl og vin, der trak grænsehandelen. Er det virkelig blevet sådan med Socialdemokratiet, at de skal til at konkurrere med Fremskridtspartiet om at føre alt eller intet-politik?

(Kort bemærkning).

**Ove Fich (S):**

Det er lidt ærgerligt, at fru Charlotte Antonsen ikke hører efter, hvad jeg siger. Det, jeg sagde, var nemlig, at man klatter pengene væk til varer, hvor grænsehandelen er meget, meget mindre end hvad? – end selvfølgelig øl og vin, fordi det selvfølgelig er klart, at det er det, der er det fundamentale grænsehandelsproblem. Det er selvfølgelig også derfor, man burde have gjort noget mere ved det problem, som vi netop har fremlagt i »Gang i 90'erne«.

**Aagaard (KF):**

I Det Konservative Folkeparti er vi meget tilfredse med den fortsættelse af de senere års afgiftstilpasninger, som de tre forslag, vi i dag har til første behandling, er udtryk for. Jeg har talrige gange understreget vigtigheden af, at afgifterne blev reduceret på de varer, der bidrager til den store grænsehandel, og det er netop de varer, som vi så sent som i sidste uge har haft og i dag har til behandling.

Vi er af den opfattelse, at nedsættelsen sidste år af afgiften på benzin betød en opbremsning af en stigende grænsehandel. Det er min helt klare opfattelse, at første etape med nedsættelsen af literafgiften på øl, vin og hedvin yderligere vil stimulere denne udvikling. Vi er helt enige med regeringen i, at vore danske afgifter må tilnærmes det tyske niveau så meget, at vi bliver i stand til herhjemme at aftrappe rejsegodsrestriktionerne i de kommende år, uden at det fører til øget grænsehandel.

Der er bestemt heller ingen tvivl om, at detailhandelen med forventning ser frem til den dag, hvor grænsehandelen på grund af store afgiftsforskelle er en saga blot og man kan konkurrere på lige vilkår på begge sider af grænsen.

Ser vi på den samlede plan, som regeringen har lagt frem for en afgiftstilpasning, er det vores opfattelse, at ændringerne på øl og vin er tilstrækkelige under den forudsætning, at Tyskland også tilpasser sine afgifter opad. Bliver det ikke tilfældet, må vi på ny drøfte situationen med henblik på en eventuel revurdering af de milliarder, som der er foreslået anvendt fra regeringens side på ændring af afgifterne på stærk spiritus og tobak.

Vi kan derfor konkludere, at vi er meget tilfredse med den plan, der ligger, for tilpasning af afgifter på øl og vin. Vi er også tilfredse med,

at vi om end beskedent kan gennemføre første etape allerede nu pr. 1. juli, og vi er tilfredse med, at der i forslaget, som det ligger her, er nogle acceptable godtgørelsesbestemmelser for lagerbeholdningerne.

Så vi kan fra konservativ side tilsige forslaget her en positiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

**Pia Gjellerup (S):**

Fru Charlotte Antonsens spørgsmål før og hr. Aagaards tale nu afslører, at der altså er nogle linier ude i fremtiden, som i hvert fald er gået de to regeringspartiføreres næser forbi. Jeg sagde netop til den socialdemokratiske ordfører før efter fru Charlotte Antonsens spørgsmål, at jeg tror, at det er, fordi de ikke vil forstå det, men jeg må nu revidere det lidt, fordi – og det er lidt mindre venligt – det er, fordi man ikke kan forstå det.

Hr. Aagaard sagde: »Hvis ølafgiften sænkes, som foreslået af regeringen, så må vi håbe, det er nok; hvis det ikke er nok,« – sådan som jeg forstod hr. Aagaards bemærkninger – »så må vi sænke afgiften mindre, end regeringen har lagt op til, på spiritus og tobak.« Der blev det jo nævnt, spiritus og tobak. Hvad er målsætningen på spiritus og tobak? Hvordan skal vi, uden en strategi, en fasttømret aftale og indsats over for EF, kunne undgå at skulle ofre mange, mange flere milliarder på spiritus og tobak? Det er hele sagen. Vi har diskuteret lidt, og det kommer sådan lidt hulter til bulter, lidt i den ene uge og lidt i den næste uge, alt efter hvordan flertallene nu kan komme til at se ud. Men summa summarum er, at man ikke gør sig nogen forestillinger om at anvende den første store milliardpulje på at sikre sig, at der ikke følger endnu en lige så stor eller måske større milliardpulje efter. Men det er måske, fordi man er katastrofemennesker i regeringen. Det har jeg ikke troet at man var som regering, men det er man øjensynlig.

(Kort bemærkning).

**Aagaard (KF):**

Må jeg sige til fru Pia Gjellerup, at de forslag, som nu er til behandling, og den plan, der er lagt for en afgiftstilpasning, i høj grad er velovervejet og afbalanceret. Der ligger heri en klar vurdering af, hvilke varer der i dag er årsag til langt den største grænsehandel.

[Aagaard]

Når vi tager fat på øl og vin og det forslag, som vi havde i sidste uge: toiletartikler, er det netop for at bruge tiden til forhåbentlig at påvirke vore naboer i syd til seriøse drøftelser om tobakken og spiritussen. Det er ikke vores opfattelse, at det her primært er Danmark. Vi kan blive tvunget til det. Men det er vores opfattelse, at vi her må gøre, hvad vi kan for at bibringe Tyskland den forståelse, at disse varegrupper af en lang række årsager, især sundhedsmæssige, må påvirke deres afgiftsniveau i opadgående retning.

Det var det, jeg mente med mine kommentarer, at det provener, der er afsat i den langsigtede plan, hvis ikke det her lykkes, til nedbringelse af afgifterne på spiritus og tobak, må anvendes, såfremt der ikke sker nogen harmonisering i Tyskland. Vi tror, at det, regeringen har foreslået på øl og vin, er tilstrækkeligt. Det kan så kun tiden vise i løbet af et par år, om det er korrekt opfattet. Spiritus og tobak i sig selv er ikke magnetvarer. De er det kun i forbindelse med øl og vin.

(Kort bemærkning).

**Rahbæk Møller (SF):**

Sagen er jo – og det er åbenbart ikke gået op for Socialdemokratiet – at Tyskland er genforenet, og Tyskland har brug for mange penge. Samtidig er der en sundhedsbølge, og derfor er det kendt for enhver, at tyskerne skal forhøje nogle afgifter, og at det i første omgang bliver tobak og spiritus, der må holde for. Vi ved ikke, hvor meget det bliver. Der er ingen af os, der tør love, at alle problemer forsvinder. Men jeg synes, det er fuldt ud sagligt, at regeringen afventer udviklingen her og ser, hvor meget Tyskland bliver nødt til at forhøje deres afgifter, før vi begynder at fjerne vores andel af forskellen.

(Kort bemærkning).

**Ove Fich (S):**

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg blot sige, at vi synes heller ikke, man skal forhaste sig med spiritus og tobak. Vi imødeser da også, at der kan ske ændringer i det tyske afgiftsniveau, og derfor skal man søreme ikke forhaste sig. Men det er søreme da vigtigt, at vi ved, hvad vi i givet fald vil gøre, og at vi diskuterer med EF om en varig løsning på disse problemer.

Så vil jeg godt sige til hr. Aagaard om øl og vin, at prisdifferencen altså fortsat er også efter disse afgifter ganske stor mellem Tyskland og Danmark. Der er jo intet incitament i Tyskland til at hæve de afgifter, for de kan egentlig godt lide den grænsehandel, fordi den skaber en hel del omsætning i Nordtyskland. Så det er klart, at de harmoniserer ikke automatisk disse afgifter. Der tror jeg man drømmer.

(Kort bemærkning).

**Aagaard (KF):**

Her er bestemt ikke tale om drømmerier, hr. Ove Fich. Jeg tror, det er hr. Ove Fich bekendt, at da Danmark sidste år nedsatte afgiften på benzin, medførte det næsten øjeblikkeligt en stigning i den tyske afgift på benzin, således at vi i dag faktisk har harmoniseret afgifterne på benzin hos hinanden. Det er i hvert fald en minimal forskel efter den forhøjelse, der er varslet her pr. 1. juli i Tyskland, der derefter vil være på priserne på dansk og tysk benzin.

Det samme kan vi have mere eller mindre velbegrunder forventning om vil ske på øl og vin. Men jeg erkender da, at der efter 1. juli i år fortsat vil være en stor forskel på priserne på øl i henholdsvis Danmark og Tyskland. Men vi har også understreget, at det er første etape, og at vi er glade for, at den allerede nu bliver sendt som et vigtigt signal over for EF, som vi har forhandlinger med om en langsigtet plan. Derfor er det vigtigt, at vi signalerer viljen til at nedsætte eller tilpasse vore afgifter til et lavere niveau, end det hidtil har været tilfældet, samtidig med at det også er et vigtigt signal at sende indenlands, at vi nu tager fat på denne tilpasning.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

Jeg vil godt sige til hr. Aagaard, at jeg synes, det er lidt ulykkeligt, vi er kommet i den situation, at vi ligesom får en dum diskussion om, hvordan vi tackler det. Virkeligheden er, at det faktisk er et område, hvor vi – så vidt jeg har forstået – ikke er voldsomt uenige om det, vi skal nå som slutresultat. Jeg synes, det er ulykkeligt, at regeringen først spiller ud med en milliardnedsættelse af afgifterne på stærk spiritus og på tobak. Nu står hr. Aagaard her på Folketingets talerstol og antyder, at man er parat til

**[Stavad]**

også at nedsætte afgifterne på stærk spiritus og på tobak.

Jeg mener, at hver gang de ting bliver sagt af en minister eller en repræsentant fra et større folketingsparti, forringer det vores forhandlingsituation i EF. Vi står altså i dag – hvor der har været et samråd i Folketingets Finansudvalg, hvor vi har udsigt til et underskud på statsfinanserne op i nærheden af 40 mia. kr. efter det seneste skøn – med et problem, hvis det er sådan, at vi ikke får dæmmet op for den udsvingning af afgifterne, som foregår i øjeblikket, og som vil blive massiv i løbet af 1990'erne, uanset hvilken farve regeringen måtte have. Derfor burde vi på en mere anstændig måde hjælpe hinanden med at løse dette problem i stedet for dette småklatteri, som vi her er vidner til, og som ikke forhindrer, at der bliver solgt én eneste øl syd for grænsen. Jeg synes, det er lidt synd, at regeringen i en sag som denne, hvor der ikke er nogen uenighed om, at vi skal lave nødvendige tilpasninger, men gøre det så billigt for Danmark som muligt med den økonomiske situation, vi befinder os i, handler, som regeringen gør.

(Kort bemærkning).

**Aagaard (KF):**

Jeg har svært ved at se, at der kan være den store uoverensstemmelse mellem det, jeg sagde, og så det, hr. Stavad nu antyder. Vi har helt klart den opfattelse, at vi nødvendigvis må forholde os til de afgiftsforskelle, der er, også på spiritus og tobak, i relation til grænsehandelen mellem Danmark og Tyskland. Men det forhindrer da ikke, at vi bruger tiden til at overbevise bl.a. Tyskland om det rigtige i, at der her er tale om en harmonisering opad fra Tysklands side. Det er vi da helt enige om at vi i de kommende år må udfolde alle bestræbelser for kan lykkes, således at vi ikke finder det nødvendigt at nedsætte afgifterne på disse to områder. Men at lægge en plan frem og overhovedet ikke forholde sig til denne risiko, vil da efter så mange års erfaringer være at stikke os selv blår i øjnene. Jeg mener, vi her må være realistiske, og det kan jeg love hr. Stavad, at det er regeringspartierne, og det er vi med eller uden Socialdemokratiets medvirken.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

Det er sjovt nok, men jeg har aldrig mødt hr. Aagaard i en dansk forhandling, hvor hr. Aagaard startede med at sige til Socialdemokratiet, at hvis Socialdemokratiet står fast, agter vi at give det, som Socialdemokratiet forlanger. Det er jo det, hr. Aagaard gør i forhold til EF. Hvis hr. Aagaard tror, at der kun er den vej, at EF forøger sine afgifter op til dansk niveau, har hr. Aagaard anvendt adskillige milliarder kroner på nedsættelse af danske tobaks- og spiritusafgifter. Derfor har den strategi, de tilbud, som Socialdemokratiet har givet skatteministeren og regeringen på en blank hånd, været at bruge et milliardbeløb på resten af feltet, og med det i hånden at lave en aftale med EF i forhold til tobak og stærk spiritus, der rakte ud over 1993, og i øvrigt på samme måde, som irerne gjorde under pakkeforhandlingerne i 1986, finde anledning til at få det kædet ind i en større sammenhæng. Det lykkedes irerne at få en løsning, der rakte nogle år frem i tiden. Det er det, vi har anbefalet regeringen, det er det, vi har tilbudt regeringen at levere et politisk flertal for, så der var stabilitet og styrke bag det forhandlingsmandat, som regeringen gik ned til EF med.

**Charlotte Antonsen (V):**

Det er klart, at regeringen og Venstre selvfølgelig er meget villige til at finde manglende milliarder sammen med Socialdemokratiet. Det skal der ikke være tvivl om. Jeg vil da opfordre Socialdemokraterne til i forbindelse med næste finanslov at komme os til hjælp og hjælpe os med at finde milliarder både til at dække statsfinansernes underskud og til at dække afgiftstilpasningen.

Det, vi behandler i øjeblikket, er nedsættelse af afgifter på øl og vin. Det vil sige afgiftsnedsættelse, og det er jo lidt af et særsyn i dette land. Det er klart, at holdningen hos et parti som Venstre, der ikke er så glad for vort høje skattetryk, til dette forslag er, at lidt også har ret. Det er da altid noget, at afgifterne bliver sænket lidt, det er da bedre end ingenting, selv om det blot, som hr. Ove Fich sagde, er en klat.

Vi støtter som sagt forslaget om at sænke afgifterne på øl og vin. Det er i første omgang kun 26 øre på øl og 1,58 kr. på vin, men det er et skridt i den rigtige retning, fordi øl og vin jo er

[Charlotte Antonsen]

magnetvarerne, der trækker grænsehandelen. Det indre marked får vi om halvandet år, og da skal halvandetdøgnreglen bortfalde. Måske vi kan få lov at beholde den lidt længere, få en lidt længere afviklingsperiode. Men det er helt klart, at vi er nødt til at lave nogle tilpasninger i Danmark, når grænsebommene falder.

Derfor har regeringen med dette forslag fremlagt en plan, hvoraf fremgår, at øl på længere sigt skal falde med op mod 1 kr. og vin skal falde op mod 5 kr. 50 øre. Det bringer, hvis vi ser på øllet, det danske afgiftsniveau ned på 65 øre. Og det håber vi så, som hr. Aagaard også var inde på, er nok.

En af grundene til, at vi tror, det er nok, er, at hvis man ser på forholdet mellem Tyskland og Holland, som jo er nabolande, er der ingen grænsehandel, som vi ved. Det tyske afgiftsniveau på øl er 18 øre, det hollandske er 53 øre. Det vil sige, at den forskel på 12 øre i forhold til Tyskland, den danske ølafgift så ender med, faktisk ikke er ret meget større end den, der er mellem Tyskland og Holland, hvor der altså ikke er grænsehandelsproblemer. Så derfor mener vi faktisk, at det her er nok.

Socialdemokraterne har problemer, og det undrer mig sådan set ikke, at Socialdemokratiet er imod det her forslag. Officielt siger man jo ja til EF i dag, men man siger fortsat nej til en tilpasning.

Når det ikke undrer mig, at Socialdemokraterne er imod i dag, så er det bl.a., fordi Socialdemokraterne aldrig har prøvet det før.

Jeg har ved min forberedelse benyttet husets edb-apparat og har været inde og se på, om kombinationen »Socialdemokratiet« og »Afgiftstilpasning« gav noget resultat. Det gjorde den ikke. Der var nul dokumenter. Til gengæld lykkedes det mig at finde et unkladelsesregister frem, og det vil jeg nævne, for det siger samtidig, hvad regeringen har gjort. Igen: Små skridt, men trods alt noget. Her er Socialdemokratiets unkladelsesregister: Video, farve-tv, vaske- og opvaskemaskiner, komfurer, ovne, tændstikker, lightere, spillekort, sukker, benzin, bl.a. blyfri benzin. Også her undlod Socialdemokratiet at stemme for. I fredags undlod Socialdemokratiet også. I hvert fald gav det ikke tilslutning til forslaget om ophævelse af afgiften på parfumer og toiletmidler.

Som allerede nævnt har vi det indre marked om halvandet år. Regeringen har taget fat på

problemet, vi har ikke løst hele problemet, og Socialdemokraterne står altså fortsat med den dér ejendommelige dobbeltholdning med ja til EF og nej til tilpasning.

Jeg vil gerne slutte af med at sige tak til SF, som har muliggjort denne EF-tilpasning.

(Kort bemærkning).

**Ove Fich (S):**

Jeg skal i morgen sørge for, at fru Charlotte Antonsen får et eksemplar af vort program »Gang i 90'erne«. Der har vi redegjort for vores afgiftsstrategi, og det er mere end bare en punktvis eller, som jeg sagde før, klatvis lettelse hist og her, uden mål og med. Der er der rent faktisk en hel strategi, som bl.a. omfatter det, fru Charlotte Antonsen også var inde på, nemlig situationen med halvandetdøgnreglen.

Fru Charlotte Antonsen siger: Nu må vi jo håbe, at vi kan få den regel forlænget ud over begyndelsen af 1993. Ja, det er jo ikke nok at håbe på sådan noget. Man er nødt til at handle sig til det. Vi er nødt til at diskutere det med EF. Og hvordan får man sådan noget forlænget i EF? Det gør man kun, hvis man kommer med noget til gengæld.

Men vi har jo ikke noget at give til gengæld, når vi går og klatter det hele væk. Så har vi ikke en pakke, vi kan stille med og sige: Det her gør vi til gengæld for at få en forlængelse af halvandetdøgnreglen.

Når vi kommer til den tid, vil der, hvis det her går igennem, simpelt hen komme en melding: Den får I ikke forlænget.

(Kort bemærkning).

**Pia Gjellerup (S):**

Ja, nu er Folketingets edb-system jo ikke så omfattende, at man også kan se, hvad der er blevet sagt. Men der står dog, skal jeg oplyse fru Charlotte Antonsen om, i hvilke spalter de pågældende ordførere har udtalt sig.

Dér vil man kunne se, at ved de forslag, fru Charlotte Antonsen nævnte sådan fra kuriøsiteterne, fra tændstikker over sukker til videoer og hårde hvidevarer, faldt den socialdemokratiske melding meget i tråd med det, vi siger i dag, nemlig at man ikke skal tro, man får noget forærende i en forhandling med EF, hvis man på forhånd spiller sine trumfer ud uden at få noget igen.

**[Pla Gjellerup]**

Det var den samme strategi, vi sagde man skulle bruge i en sammenhængende politik i forhold til EF, og man skulle bruge den i en sammenhængende politik i forhold til omkostningsudviklingen for danske lønmodtagere. Ingen af delene gjorde man. Også dengang var det noget, der skulle få en finansloftale til at hænge sammen. Det var det kit, der bandt Fremskridtspartiet til den daværende finansloftale.

Med hensyn til benzinafgiften nævnte fru Charlotte Antonsen oven i købet også den blyfri benzin. Ja, det var meget. Hvis man kun havde sænket afgiften på den almindelige benzin, så var den blyfri blevet dyrere, men det tiltror vi dog ikke regeringen at ville finde på. Da lavede man et kunststykke, som gjorde, at man i den grad diskvalificerede den kollektive trafik. Det var faktisk meget behersket, hvis det er rigtigt, at Socialdemokratiet undlod at stemme. Så har det været den samlede afgiftspakke, vi har undladt at stemme til. Man burde, hvis man i hvert fald så ordførelserne, kunne udlede, at Socialdemokratiet var modstander af denne diskvalificering af den kollektive trafik.

(Kort bemærkning).

**Charlotte Antonsen (V):**

Ved EF-pakkeafstemningen i 1986 sagde Danmark ja til EF's indre marked, og der er ikke nogen tvivl om, hvad der ligger i kortene med hensyn til, at Danmark skal tilpasse sine afgifter. Det er faktisk ejendommeligt, at det ikke er ved at gå op for Socialdemokraterne.

Øl og vin er, som Socialdemokratiets ordfører sagde i fredags, grænsehandelsvarer, og vi skal have afgifterne på dem ned.

Det er vel ikke blevet sådan, at Socialdemokratiet ikke vil være med til noget, medmindre det er nævnt konkret i »Gang i 90'erne«? Så kan I jo lige så godt holde jer langt væk, indtil I bliver over 90 mandater, og det vil nok vare mange år.

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Man skal være forsigtig med den direkte tiltale, hvor man anvender »I«.

**Rahbæk Møller (SF):**

Umiddelbart er nedsættelse af giftskatterne ikke SF's kop te, men som jeg oplyste i fredags,

kan vi ikke i længden lukke øjnene for, at vi har betydelige grænsehandelsproblemer.

Det fremstilles ofte som et EF-problem, som også fru Charlotte Antonsen gjorde det i dag. Det er det kun delvis. Hvis geografien havde været anderledes, hvis det var et andet EF-land, der havde været vores nabo, så kunne man pege på mange lande, som ville være et beskedent problem. Sagen er, at vores naboland er det land, der har de laveste afgifter i EF. Det er det, der er problemet, og det kan vi ikke lukke øjnene for.

Vi vil godt medvirke til en løsning af de problemer. Vi har to betingelser. Den ene er, at det er et led i en samlet plan, men vel at mærke en samlet plan, der ikke er mere vidtgående, end at den tager hensyn til, at vi kan forudse, at Tyskland bliver nødt til at forhøje en række af sine afgifter både for at betale for genforeningen og på grund af den almindelige sundhedsbølge.

Denne betingelse har regeringen nu opfyldt. Der ligger en plan for at lempe afgiften på øl og vin, og vi har ingen ønsker om, at man på nuværende tidspunkt skal gå videre. På et senere tidspunkt, når vi kan se, hvad der er sket med de tyske afgifter, kan vi overskue situationen, men i dette hellige øjeblik er der ingen grund til at lægge en mere vidtgående plan.

Den anden betingelse er, at der er en forsvarlig finansiering. Regeringen har fremsat et forslag vedrørende dieselafgift. Som det ligger nu foran os, er det ikke tilfredsstillende i alle henseender, men som det er almindeligt kendt, er der i eftermiddag lavet et forlig, hvor den pågældende afgift bliver udformet, således at den er tilfredsstillende.

Derfor kan SF stemme for det fremsatte lovforslag. Jeg vil dog nævne, at der er ét tilbagestående problem, som vi vil tage op under udvalgsbehandlingen.

Det er, at prisdifferensen mellem Danmark og Tyskland ikke kun skyldes afgiftsforskellen; den er større. Der er også en forskel, der skyldes større avancer. Vi har et monopopol her i landet, og lidt i ly af afgifterne har det betinget en væsentlig højere avancestruktur.

Det problem vil vi kigge på i udvalget, men endnu en gang: Vi stemmer for forslaget, som det nu ligger.

**Ole Donner (FP):**

Fremskridtspartiet kan støtte skatteministe-

[Ole Donner]

rens forslag om nedsættelse af øl- og vinafgifterne. Vi mener, vi må erkende, at vi er medlem af EF, og derfor må vi have afgifterne harmoniseret, og det er derfor, vi nu må i gang med en nedsættelse af disse afgifter.

Vi vil også gerne hjælpe regeringen med at finansiere denne nedsættelse, og vi vil under udvalgsbehandlingen komme med nogle forslag til, hvordan man kan dække det underskud, der bliver, når man nedsætter disse afgifter.

Vi har ikke blandet os i debatten med de mange korte bemærkninger, der har været, for vi har rent faktisk fra Fremskridtspartiets side for en halv snes dage siden opfordret ministeren til at komme med dette lovforslag. Vi er meget tilfredse med, at det er kommet, og vi er meget tilfredse med, at det tilsyneladende bliver vedtaget af samtlige partier med undtagelse af Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

Storm P. skrev engang en monolog, der hed »Tretten Øre«. Nu er der jo gået lidt inflation i dem; nu er vi oppe på det dobbelte: 26 øre.

Jeg forstår, at når både Fremskridtspartiet og SF har indskibet sig i det her, så har det ét bestemt formål, nemlig at imødegå grænsehandelen. Derfor kan jeg ikke tilbageholde det lille spørgsmål: Hvor mange færre øl tror SF, tror Fremskridtspartiet, der bliver fragtet over grænsen, fordi man reducerer en betydelig prisforskel med 26 øre?

(Kort bemærkning).

**Ole Donner (FP):**

Det er jo kedeligt, hr. Stavad, at Socialdemokratiet ikke kan være med i et forlig om 26 øre.

Det er klart, at det kan være vanskeligt at se, hvor meget det vil reducere grænsehandelen. Men det, vi fra Fremskridtspartiets side siger, er, at når man er medlem af EF, så er man også nødt til at gå i gang med en afgiftsharmonisering, og det er det, vi er begyndt på her.

Man kan altså se, at et lovforslag, hvor vi taler om 26 øre, tilsyneladende er for meget for Socialdemokratiet. Så kan det selvfølgelig vare lang tid, inden vi får afgifterne harmoniseret.

(Kort bemærkning).

**Rahbæk Møller (SF):**

Fra SF's side tror vi ikke, at 26 øre spiller en afgørende rolle. Men det, vi hæfter os ved, er, at det er et led i en samlet plan, der går ud på knap en halvering af afgiften. Især hvis denne afgifts-nedsættelse også kommer til at påvirke avancestrukturen, så den også nærmer sig den tyske, vil vi få en ganske kraftig virkning, men ikke i første omgang. Dette er led i en langsigtet plan.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

Hr. Ole Donner mente, at 26 øre er for meget for Socialdemokratiet. Der er noget, der tyder på, at hr. Ole Donner ikke har lyttet helt efter, hvad der er blevet sagt.

Det, både den socialdemokratiske ordfører og vi andre har sagt her, er, at det faktisk er for lidt, for når vi skal lave noget her, så skal vi have lavet en aftale, der rækker 1990'erne igennem, så vi ikke med et underskud på statsfinanserne i størrelsesordenen 40 mia. kr. konstant skal bruge milliardbeløb på igen og igen at klatte penge væk på afgifts-nedsættelser.

Derfor har Socialdemokratiet givet skatteministeren og regeringen et tilbud, så vi på alle andre felter end netop stærk spiritus og tobak gennemfører afgiftsændringer, der får os nogenlunde på niveau med tyske afgifter, med henblik på, at vi får en aftale med EF, så at vi ikke skal bruge i størrelsesordenen 5-6 mia. kr. i 1993 på at nedsætte afgifterne på tobak og stærk spiritus.

Derfor, hr. Ole Donner.

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Der er en tilbøjelighed til, at diskussionen kommer til at gå en lille smule i tomgang, så jeg vil godt lægge op til, at vi slutter de korte bemærkninger i denne omgang med hr. Ole Donner og derefter hr. Rahbæk Møller.

(Kort bemærkning).

**Ole Donner (FP):**

Jeg vil godt sige til hr. Stavad, at vi i Fremskridtspartiet er af den formening, at det må være en fordel at komme i gang med nedsættelse af afgifterne. Vi tror ikke på, at vi kan true eller trække EF til truget med noget, og derfor synes vi, det er vigtigt, at vi kommer i gang nu.

Hr. Stavad kom med den med de »Tretten Øre«. Jeg husker, det var Osvald Helmuth, der

[Ole Donner]

kom med den; han kom med mange gode. Han kom også med den, der hed »Brev til Bulgarien«. Den kunne I måske bruge og så skrive til en eller anden stor statsmand i udlandet.

(Kort bemærkning).

**Rahbæk Møller (SF):**

Jeg er ked af, at formanden har lukket for korte bemærkninger, for jeg synes, Socialdemokratiet skylder os svar på én ting: Er afgiftslempelsen for stor eller for lille? På den ene side klager man over, at det kun er 26 øre. På den anden side snakker man om det store hul i statskassen.

Sagen er, at dette er et beskedent skridt i den rigtige retning som led i en plan, og det er fuldt finansieret på en måde, som jeg er sikker på at også Socialdemokratiet må synes er forsvarlig. Eller er Socialdemokratiet også imod dieselaftgiften?

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Der er lukket af for korte bemærkninger i denne omgang. Jeg synes, det er rigtigt, at ordførerne får en chance for at aflevere deres indlæg, og denne diskussion kan sagtens slutte på et lidt senere tidspunkt.

**Bente Juncker (CD):**

Dette er vel nok en stor sag for Socialdemokratiet. Alle de socialdemokratiske hjælpetropper er kaldt til salen: Der er hele tre ordførere hernede. Det er sandelig meget for de 26 øre. Mon ikke grunden er den, at SF faktisk er gået meget positivt ind i det her, og at de måske har snydt Socialdemokratiet lidt?

Alt det, den socialdemokratiske ordfører siger, at nu skal vi have noget af EF, vi skal ned og handle i EF, og vi skal sandelig have noget til gengæld, og der er denne halvandetdøgnsregel og alt det dér, hvad er det for en tankegang?

Den socialdemokratiske ordfører siger også, at der er ingen plan. Jamen det passer jo ikke. Det samme sagde ordføreren vedrørende ophevelsen af parfumeafgiften. Der var heller ingen plan. Enhver ved, at disse planer har ligget halvanden måned i Skatteministeriet, og at også Socialdemokraterne har været indbudt til at forhandle om dem.

Jeg vil gerne sige, at Centrum-Demokraterne kan stemme for det her forslag. Vi føler, at det

er et skridt i den rigtige retning. Det er ikke ret meget med de 26 øre, og jeg tror såmænd også stadig væk, der bliver grænsehandel. Men nu har vi taget fat på det, det er en begyndelse, og vi ser hen til, at grænsehandelen bliver elimineret, enten på den måde, at Tyskland sætter deres afgifter op, eller at vi tager en tårn til næste år og sætter nogle flere afgifter ned.

**Elisabeth Arnold (RV):**

Jeg skal prøve at fatte mig i korthed af hensyn til de få tilhørere.

Vi skal selvfølgelig være forsigtige med, hvad vi uddeler af roser til partier, som har givet en utraditionel tilslutning til et forslag, som måske ikke har været så nemt for dem. Vi skal også være forsigtige med at uddele skoser til andre partier, som er meget sarte over for kritik.

Men vi må sige, at Socialdemokratiet i denne sag opfører sig højest underligt. Jeg synes virkelig, det er meget mærkeligt, at Socialdemokratiet absolut vil have en eller anden stor, forkromet – nu skal jeg nok lade være med at sige »betonagtig« – løsning, der indeholder alt og alting, for at kunne gå med.

Det er umuligt, som hr. Stavvad antydede det før, at dæmme op for den massive grænsehandel, det er umuligt at dæmme op for det afgiftstab, der kommer, hvis vi vil være medlem af EF og samtidig vil tilslutte os EF's indre marked, og det vil Socialdemokratiet, så vidt jeg er orienteret, også gerne. Derfor kan man altså ikke sidde og lukke øjnene for denne massive afgiftsflugt over plankeværket. Der er ingen vej udenom. Vi skal til disse afgiftstilnærmelser, og det ved Socialdemokratiet også udmærket godt.

Det har været diskuteret, om disse 26 øre virkelig er værd at gøre alle disse øvelser for. Grænsehandelen er en meget, meget følsom størrelse. Der skal ikke ret meget til, før grænsehandelen skifter mønster. For et par måneder siden fik jeg at vide af en erhvervsmand, at da benzinafgifterne blev tilpasset for 1 år siden, således at forskellen mellem prisen på dansk og tysk benzin var nede på kun 14 øre, så mistede det pågældende firma en tredjedel af sin grænsehandel, fordi der både skulle være til benzinen og til afgiftsforskellen osv. osv.

Der skal ikke ret meget til, før incitamenterne til at flytte sig ned til en anden del af Europa for at få fat i nogle billigere varer pludselig ændrer



[Elisabeth Arnold]

mønster. Det har vi også konstateret med tv- og videoapparater og andre ting, vi har sat afgiften ned på i de forløbne år, stille og roligt, skridt for skridt, altid i samme retning: nedad.

Jeg vil ikke overdrive min ros til SF, det kan måske blive ubehageligt, men jeg vil gerne anerkende SF's realpolitiske holdning. Jeg synes, SF har fået noget ud af det her forlig, som jeg er helt sikker på at Danmark kan være tjent med.

Hvad angår selve forslaget indhold må vi konstatere, at vi ikke kan få alt. Vi kan ikke få både afgifter og EF. Vi kan heller ikke samtidig føre sundhedspolitik. I Det Radikale Venstre er vi efterhånden blevet så desillusioneret med hensyn til sundhedspolitikken, at vi må sige, at selv de skyhøje afgifter, vi har på diverse giftvarer herhjemme, ikke har fået danskerne til at afstå fra syndig adfærd. Det har ikke fået danskerne til at afstå fra at drikke bajere, det har ikke fået danskerne til at afstå fra at drikke vin. Vi er derfor meget overbevist om, at denne beskedne nedsættelse af ølpriserne ikke vil have den store indflydelse på danskernes konsumption af alkohol.

Vi er derimod ikke indstillet på på nuværende tidspunkt at sige, at vi også vil være med til de nedsættelser af afgifterne på spiritus og tobak, regeringen har bebudet skal komme senere. Vi tilslutter os dette forslag uden betænkeligheder, men vi tilslutter os ikke den plan, der er nævnt i bemærkningerne.

Vi synes, det er udmærket, at der er lagt en plan, og vi vil også gerne være med til forhandlingerne. Det er vores erfaring, at skatteministeren er både nem og kontant at forhandle med, så derfor vil vi gerne være med til diskussionerne. Men vi kan naturligvis ikke på forhånd sige, at vi vil gå med til de afgiftsnedsættelser for de kommende år, der er beskrevet i dette bilag.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

Fru Elisabeth Arnolds indlæg var en lille smule overraskende. Jeg husker, at da Socialdemokratiet spillede ud, som vores ordfører allerede har sagt, med »Gang i 90'erne«, hvor vi tog konsekvensen og foreslog i en plan, hvordan vi skulle tilrettelægge dansk afgiftspolitik, så vi fik løst vores grænsehandelsproblemer langsigtet, skældte den radikale ordfører Socialdemokratiet ud her fra Folketingets talerstol

op til flere gange, fordi vi var nogle frygtelige mennesker, der ville fremme alkoholismen ved at nedsætte afgiften på øl og vin.

Jeg er glad for, at fru Elisabeth Arnold nu er nået frem til den erkendelse, at det selvfølgelig ikke er det, dette handler om. Det handler om at løse et konkret dansk problem, og hvis ikke vi gør noget ved det, så er det Danmark, der har et problem, ikke vore nabolande.

Når hr. Rahbæk Møller spørger, om denne afgiftsnedsættelse er for stor eller for lille, kan vi sige, at den er for stor med det provenu, vi bruger, i og med at hver eneste ordfører har erkendt, at den ikke løser noget problem overhovedet. Den eneste grund til, at Socialdemokratiet er parat til at bruge provenu på dette alter, er, at vi ønsker at punktere grænsehandelen, og derfor har vi som tidligere nævnt givet klare tilbud til regeringen.

Hr. Rahbæk Møller siger, at dette er første fase i en plan, men jeg har ikke af de pressemeddelelser, jeg har set fra SF i dag, kunnet se, hvilken plan det er, SF har tilsluttet sig. Er det den plan, der også indeholder milliardbeløb vedrørende stærk spiritus og tobak, eller hvad går planen ud på?

(Kort bemærkning).

**Rahbæk Møller (SF):**

Nej, som præciseret har SF ingen intentioner om at sænke afgifterne på tobak og på stærk spiritus, før vi har set, hvad der sker i Tyskland. Det er alt for forhastet at begynde at planlægge det nu.

Vi vil derimod godt tilslutte os den plan, der ligger for en sænkning af øl- og vinafgifterne i flere tempi, og vi vil, som jeg også sagde i freddags, være med til at finde pengene på samme måde, som vi gjorde det her, dvs. i form af energiafgifter eller andre former for afgifter, som er EF-stabile.

(Kort bemærkning).

**Elisabeth Arnold (RV):**

Jeg er naturligvis meget ked af, at hr. Stavad på denne måde fik offentliggjort, at Det Radikale Venstre har skiftet holdning med hensyn til sundhedspolitikken og afgifterne.

Det er ikke så meget et spørgsmål om at skifte holdning, mere et spørgsmål om at miste illusionerne. Vi har nu gennem mange, mange år

[Ellsabeth Arnold]

opretholdt høje niveauer for afgifter på diverse varer, og vi kan ikke rigtig se, at det har nogen effekt. Derfor må man overveje, om ikke det er andre midler, man skal bruge, f.eks. massiv propaganda. Det har vist sig, at massiv propaganda om tobaksrygningens skader har virket meget, meget bedre end det høje afgiftsniveau. Den diskussion synes jeg vi skal have en anden gang, måske i Sundhedsudvalget i stedet for i Skatteudvalget.

Til sidst vil jeg sige til hr. Stavad, at det med planen og med at sætte afgifterne ned, så vi får løst problemerne én gang for alle, tror jeg ligesom SF ikke på, for vi ved, at der kommer til at ske ting syd for grænsen. Vi ved, at der kommer til at ske ting i Tyskland som betyder, at det niveau, vi skal tilnærme os, bliver et andet end det, vi tror i dag.

#### **Kofod-Svendsen (KRF):**

For få timer siden havde vi finansministeren i samråd i Finansudvalget, og dér kunne finansministeren meddele, at de danske udgifter på statsbudgettet var stigende. Det var ikke så meget indtægterne, der var et problem. Det var udgifterne, der var voksende. Underskuddet vil i indeværende år i hvert fald blive 35 mia. kr. med en pil opad mod 40 mia. kr.

I denne situation finder vi det ikke økonomisk ansvarligt og rigtigt at lette afgifterne på øl og vin, hvad der er lagt op til her. Der er faktisk brug for flere indtægter og færre udgifter, ikke flere udgifter og færre indtægter.

Det, der er lagt op her, kan vi ikke tilslutte os af økonomiske grunde. Eftersom vi har 36-timers-reglen og 12-liters-reglen, er det ikke et presserende problem med grænsehandelen med hensyn til øl. I forhold til, hvad der totalt set sælges i Danmark, er grænsehandelen med øl procentvis ikke voldsom stor. Den er ikke større, end den har været de foregående år, hvor vi med bred opbakning har satset på de høje afgifter.

Så er der nogle, der har sagt, at de er blevet desillusioneret med hensyn til at bruge afgiftspolitikken i sundhedspolitisk øjemed. Dertil må jeg sige, at vi ikke har brugt andre instrumenter, og jeg synes da, man må komme med andre instrumenter og få dem til virkelig at virke, inden man afskriver det eneste instrument, vi har tilbage. Jeg synes, vi må i gang med en massiv informationskampagne og få den virke-

lig søsat, og jeg kan ikke se, at der er grund til at lette afgifterne, før det måtte blive tvingende nødvendigt.

Og så vil jeg komme med ét synspunkt til. Når det gælder grænsehandelen, er det klart, at man kan slå ned på magnetvarerne og dem alene, men man kunne også i højere grad brede afgiftslettelserne ud. Der er en række følgevarer, der ikke er særlig grund til at have afgifter på. Det har man ikke i andre lande. Lad mig nævne chokoladeafgiften som et eksempel. Den har man ikke i andre EF-lande. Sverige vil afvikle den i 1992. Den indbringer over en 1 mia. kr., og vi kunne nævne kaffe og te som andre eksempler. Man kunne sænke afgifterne på disse varer og så fokusere mindre på disse få varer, øl og vin, og jeg forstår, at man agter at gå endnu længere både med stærk spiritus og tobak. Den strategi synes vi er mere afbalanceret, og den vil vi tilråde fra Kristeligt Folkepartis side. Det var også det, der lå i det forrige forslag, vi behandlede fra regeringens side med indgreb over for grænsehandelen.

Vi må også modsætte os, at man opgiver dette sidste sundhedspolitiske instrument, og vil altså både af økonomiske og sundhedspolitiske grunde stemme imod det foreliggende forslag i dets nuværende udformning.

(Kort bemærkning).

#### **Bente Juncker (CD):**

Hr. Kofod-Svendsen fremsatte nogle økonomiske begrundelser for ikke at lempe afgifterne for øl og vin. Det er jo også et meget alvorligt underskud, vi har, som vi er blevet gjort bekendt med i dag igennem Finansudvalget. I den forbindelse vil jeg gerne spørge hr. Kofod-Svendsen, om hans holdning også gælder den afgiftspakke, vi drøftede forleden dag vedrørende parfume og vand, for der ligger jo også 1 mia. kr. i det.

(Kort bemærkning).

#### **Ove Fich (S):**

Jeg lyttede også med interesse til hr. Kofod-Svendsens begrundelse for at sige nej til den foreslåede afgiftslettelse på øl og vin, nemlig at det i den nuværende økonomiske situation er uforsvarligt. Denne pakke er på 730 mio. kr., medens den, vi behandlede i fredags vedrørende toiletartikler, lyst øl og sodavand, var på 1

[Ove Fich]

mia. kr., og den sagde hr. Kofod-Svendsen ja til. Nu er tallet 730 selvfølgelig større end tallet 1, men jeg går dog ikke ud fra, at der er tale om en regnefejl, og derfor vil jeg gerne vide, hvorfor det er mere forsvarligt at sige ja til en pakke på 1.000 mio. kr., end det er at sige ja til pakke på 730 mio. kr.

(Kort bemærkning).

#### **Kofod-Svendsen (KRF):**

Hr. Ove Fich bemærkede tilsyneladende ikke min sidste begrundelse, det sundhedspolitiske, men det er måske noget, der slet ikke interesserer hr. Ove Fich.

Hvad det økonomiske angår, har vi sagt, at vi skal ind i en afgiftsharmonisering, og derfor skal vi yde en indsats, men spørgsmålet er, hvor meget vi har råd til, og vi synes som sagt ikke, at vi har råd til at bruge mere end den ene milliard kroner i øjeblikket. Så kan der komme mere næste år, og det mener jeg også vi skal sætte nogle midler af til, men spørgsmålet er hvor meget. Er det 1 mia. kr., eller er det 1,73 mia. kr.? Vi synes altså ikke, det er økonomisk forsvarligt at gå længere end den ene. Det er ikke et spørgsmål om at spille den ene ud mod de 730 mio. kr.; det er et spørgsmål, om det skal være 1 mia. kr. eller 1 mia. og 730 mio. kr., og vi synes altså ikke, det er forsvarligt at gå længere.

Specielt hvad toiletartiklerne angår, tror jeg faktisk, at afgiftslettelserne stort set tjener sig selv ind, da over halvdelen af toiletartiklerne købes udenlands. Det er jo slet ikke tilfældet for øllets vedkommende, og derfor er der mere fornuft i det forrige forslag. Derudover er det et spørgsmål om balance, hvor meget man vil sætte ind, og vi synes altså, at 1,7 mia. kr. er at gå for langt økonomisk. Men sundhedspolitikken glemte hr. Ove Fich helt. Hermed mener jeg også at have svaret fru Bente Juncker.

#### **Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Jeg vil gerne sige tak for den tilslutning, der fra et flertal har været til dette forslag, og når jeg lægger de politiske meldinger, der er givet under denne førstebehandling, sammen med de meldinger, der i øvrigt er givet, ligger det nu klart, at vi inden sommerferien er i stand til at gennemføre en samlet omlægning af vore afgifter på 2,2 mia. kr. – en omlægning, som vil være et betydningsfuldt skridt i retning af en tilpasning af de danske afgifter til forholdene i EF's indre marked.

Det er da rigtigt, at det forslag, vi behandler her om en moderat sænkning af afgiften på øl og vin, ikke giver hele løsningen på grænsehandelsproblemet; det er kun et første skridt, men et første skridt i den rigtige retning. Det er imidlertid direkte forkert, når hr. Ove Fich siger, at denne sænkning af afgiften på øl og vin ikke er et led i en samlet plan, som flere ordførere allerede har været inde på. Regeringen har tidligere over for partierne fremlagt en samlet plan. Dels har regeringen fremlagt det, som jeg vil kalde et regnestykke, der viser, hvad det efter regeringens opfattelse ville være nødvendigt at sænke afgifterne med frem til 1995, såfremt vi fra 1. januar 1995 skulle have fri grænsepassage, altså uden rejsegodskontrol. Men regeringen har ikke fremlagt dette regnestykke som en konkret plan; det er blot regeringens bud på, hvad der er nødvendigt, hvis vi skal foretage den nødvendige afgiftstilpasning for at undgå grænsehandel.

Men ved siden af det har regeringen lagt en meget konkret plan frem, nemlig en helt konstant plan for, hvordan vi i løbet af kort tid kunne sænke afgiften på øl og vin, således at vi kunne fjerne grænsehandelen. Den plan er der i øvrigt redegjort for i bemærkningerne til det forslag, vi behandler her.

Hr. Stavvad sagde, at Socialdemokratiet har givet regeringen et tilbud om et bredt flertal bag en samlet plan. Det, hr. Stavvad kalder et tilbud fra Socialdemokratiet, har i virkeligheden fra Socialdemokratiet været et krav om, at regeringen som modydelser til Socialdemokratiet for at lave en sådan samlet plan skulle gennemføre væsentlige stramninger på erhvervsbeskatningsområdet og på andre områder, og det har regeringen selvfølgelig gjort klart at der ikke kan blive tale om.

Jeg vil give hr. Rahbæk Møller ret i, at det i virkeligheden er en meget fornuftig strategi at lave denne tilpasning af afgifterne i nogle skridt – ikke tage det hele på én gang, men gøre det ad nogle omgange, fordi vi på den måde kan få et klart indtryk af, hvad der sker i de andre lande, og navnlig hvad der sker i Tyskland.

Regeringen havde heller ikke i sin oprindelige plan lagt op til, at det hele skulle gennemføres på én gang. Regeringen er klart indstillet på at gøre det i nogle omgange, og her tager vi altså det første skridt, men det er et led i en samlet plan.

**[Skatteministeren]**

Jeg hæftede mig også ved, at hr. Stavad sagde, at det i virkeligheden er Danmark, som har problemet – ikke vore nabolande. Det er jeg 100 pct. enig med hr. Stavad i. Og netop, fordi det er Danmark, der har problemet med de højere afgifter, og ikke vore nabolande, er det i Danmarks egen interesse nu at tage disse indledende skridt imod lavere afgifter.

Derfor er der heller ikke nogen som helst baggrund for den socialdemokratiske tanke om, at vi skulle presse EF til nogen aftaler med Danmark ved at tilbageholde afgiftslettelser. Det er en fuldstændig urealistisk strategi, og den ville ikke påkalde sig nogen som helst interesse i EF. Det er Danmarks eget problem – vi har en egen interesse i at få startet løsningen på afgiftstilpasningen. Og det er netop for at styrke den danske forhandlingsposition i spørgsmålet om tobak og spiritus, at det er så vigtigt nu at få taget fat på øl og vin, som vi gør her.

Derfor vil jeg også sluttelig anerkende den indsats, som Socialistisk Folkeparti har præsteret under de forhandlinger, vi har haft. Der har været tale om meget resultatorienterede drøftelser, og der er i høj grad grund til at anerkende, at SF her har villet tage et medansvar for det, som er et skridt i den rigtige retning af afgiftstilpasning i EF.

(Kort bemærkning).

**Ove Fich (S):**

Jeg sagde i mit indlæg, at disse afgiftslettelser ikke er led i en samlet plan, og det vil jeg gerne holde fast ved.

Nu siger skatteministeren, at det er led i en samlet plan, ja, den tror jeg nok jeg kender: det er den, som regeringen internt arbejder med. Men det, jeg efterlyser, er en samlet plan, som dækker et bredt flertal her i Folketinget. Jeg vil derfor gerne spørge skatteministeren, hvilke partier der egentlig står bag den samlede plan, som skatteministeren bliver ved med at henholde sig til.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

En lille korrektion til skatteministerens udlægning af de drøftelser, der har været ført mellem skatteministeren og Socialdemokratiet: Socialdemokratiet har ikke stillet krav om betydelige stramminger af erhvervsbeskatningen.

Socialdemokratiet har stillet krav om, at vi fik lukket nogle få af de mest graverende huller i vort skattesystem. At det skulle være hjerteblod for skatteministeren, kan jo ikke undre så mange, men det var dér, vi ville hente et beskedent bidrag til finansieringen af det milliardbeløb, som vi tilbød regeringen at medvirke til at bruge netop for at løse grænsehandelsproblemet.

Det fører mig så til et lille spørgsmål til ministeren: Hvor meget forventer skatteministeren at grænsehandelen vil blive reduceret med af de betydelige beløb, som skatteministeren nu klatter ud over et bredt felt, eksempelvis 26 øre på øllet? Hvor meget tror skatteministeren at vi vil kunne konstatere grænsehandelen bliver reduceret? Problemet er, som vi ser det, at man bruger et meget stort beløb uden at få noget mærkbart resultat i forhold til det problem, vi er enige om at vi er nødt til at forholde os til og nødt til at finde løsninger på.

**Skatteministeren (Fogh Rasmussen):**

Det tilkommer ikke mig at røbe fra forhandlingerne, hvad Socialdemokratiet har ført frem – det må Socialdemokratiet i givet fald selv offentliggøre – jeg skal blot her sige, at de krav, som Socialdemokratiet har stillet, har jeg ikke betragtet som lukning af huller, men som reelle skærper af erhvervsbeskatningen.

Dernæst spørger hr. Stavad, hvor meget jeg forventer at grænsehandelen vil blive reduceret som følge af de afgiftslettelser, der her er lagt op til. Det tror jeg ikke nogen er i stand til at give et bud på, ligesom heller ingen var i stand til at give et bud på, hvor meget det ville påvirke grænsehandelen, da vi i sin tid sænkede afgiften på benzin – i øvrigt også uden Socialdemokratiets medvirken. Men ikke desto mindre kan vi i dag konstatere, at det har haft en markant positiv virkning i retning af mindre grænsehandel, at vi i sin tid sænkede afgiften på benzin.

På samme måde er jeg helt sikker på – og det siger jo næsten sig selv – at de lettelser af grænsehandelsafgifter, som nu vil blive gennemført inden sommerferien, hvad enten det er på parfumevarer, toiletmidler, øl eller vin, eller hvad det kan være, selvfølgelig har en virkning i en eller anden grad i retning af mindre grænsehandel.

Men regeringen har ikke lagt skjul på, at der skal mere til for øls og vins vedkommende for rigtig at få bugt med grænsehandelen. Det er

**[Skatteministeren]**

også derfor, at regeringen i bemærkningerne til forslaget klart har stillet sin plan op for en sænkning af afgiften på øl og vin. Af den fremgår det, at regeringens mål er at få sænket prisen på øl med henved 1 kr. pr. flaske øl, og her tager vi altså det første skridt med 26 øre. Det er ærlig snak at sige: Vi har et mål, nu bevæger vi os det første skridt.

Dernæst spørger hr. Ove Fich: Hvem står bag den plan? Vi har ikke bedt nogen stå bag planen, vi har blot ønsket over for Folketinget ærligt og redeligt at fremlægge, hvad det er, regeringen sigter imod. Ingen er altså i tvivl om, at dette her blot er det første skridt, men vi har ikke ønsket at forpligte nogen på en bestemt plan, ligesom regeringen også selv forbeholder sig undervejs at justere sine planer i lyset af, hvad der sker på afgiftsfronten i andre lande, ikke mindst i Tyskland.

For jeg skal da ikke lægge skjul på, at det er regeringens grundholdning, at hvis man har 1 kr. til rådighed til skatte- eller afgiftslettelser, er det samfundsøkonomisk sundeste at give den krone som en lettelse af personskatten, fordi det giver mere vækst og dynamik i en økonomi at lette skatten på menneskers arbejdsindsats.

Derfor må det fastholdes, at jo billigere vi kan slippe med den almindelige afgiftstilpasning, jo bedre er det for så vidt samfundsøkonomisk, for desto større samfundsøkonomisk råderum bliver der i de kommende år til at gøre noget ved andre påtrængende tilpasninger i vores beskatning.

Men vi står her med en bunden opgave som følge af etableringen af EF's indre marked, og derfor kan det ikke nytte noget, at vi så er så fordringsfulde, at vi vil have det hele lavet på én gang. Vi synes, det er både sagligt og økonomisk forsvarligt at tage det i flere omgange.

Vi kan i dag konstatere, at alle Folketingets partier i forskellige kombinationer medvirker til at få den nødvendige beslutning igennem inden sommerferien om betydningsfulde afgiftstilpasninger. Det eneste parti i Folketinget, der overhovedet ikke medvirker i den proces, er Socialdemokratiet, og det er jo egentlig forstemmende, at Folketingets største parti i den grad har sat sig uden for indflydelse.

(Kort bemærkning).

**Stavad (S):**

Det, jeg synes er mest forstemmende, er, at

det eneste parti, der tilsyneladende interesserer sig for, at vi kan holde orden i dansk samfundsøkonomi, er Socialdemokratiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

**Afstemning**

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**12) Første behandling af lovforslag nr. L 208:**

*Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af gas og lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Nedsættelse af afgiftsgodtgørelse for diesellole og autogas samt ophævelse af udligningsafgift for busser og store lastvogne).*

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).  
(Fremsat 17/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Forhandling****Stavad (S):**

Vi har efterhånden set forslaget om dieselaftgift nogle gange i Folketinget, endda inden for en meget kort periode. Det er anden gang i denne folketingsamling – og det vil altså sige, det er tredje gang i et folketingsår – at regeringen kommer med forslaget. Sidst fjernede regeringen det selv ved et ændringsforslag.

Nu kommer det så igen, og det kommer i en lidt anden skikkelse, og jeg vil gerne sige i en mere afbalanceret og mere spiselig skikkelse. Man har nu taget fjernelse af udligningsafgiften med ind i forslaget. Det gør, at der er mere rimelighed over for de erhverv, som først og fremmest kommer til at betale.

Der er også taget et beskedent hensyn i forslaget til let diesel. Det er et for beskedent hensyn, der er taget; der bør i forslaget tages et